

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 70 (4110)

Anykščiai,

1980 m. birželio mėn. 14 d.

Kaina 2 kap.

SPARTINKIME ŠIENAPJŪTĖS DARBUS!

Darniai dirba pašarų ruošėjai

Dar praėjus savaitės trečiadienį „Lenino keliu“ kolūkyje sugaudė žolės miltų gamybos agregatas. Kolūkiečiai mechanizatoriai Petras Buzėnas, Povilas Jasiūnionis ir Juozas Dragūnas, pasikeidami pamainomis, įtemplai padirbėjo, įjaukė šienapjovėmis-smulkintuvais įžėlusią kultūrinę ganyklą žolę. Nupjautą žolę nugabėnus prie žolės miltų agregato.

Kronika

● Iš karto trijose įmonėse — Vilniuje, Kėdainiuose ir Mogiliove — pradėti gaminti naujos konstrukcijos mikrovarikliai, kuriuos sukūrė Kauno Antano Sniečkaus politechnikos instituto specialistai. Juose brangią paleidimo viją pakeitė magnetinis laukas, atsirandantis įjungiant variklį į elektros tinklą. Tai žymiai sutaupys liaudies ūkiui nemažą metalo, o būtyje — elektros energijos.

● Šiaulių televizorių gamyklos specialistai Rygos teicentre sumontavo savo pagamintą stacionarinę transliavimo technikos kompleksą. Nuo šiol rygiečiai visas laidas gali rengti spalvotai. Kitos dvi brigados baigė derinti naują spalvotosios televizijos studijų aparatūrą Taline ir Tbilisyje. O Maskvoje, naujajame Olimpiname televizijos radijo komplekse, šiauliečiai atlieka paskutiniuosius kilmuojamųjų stočių „Magnolija“ bandymus.

● Lietuvos kino studijoje sukurta naujas pilnametražis dokumentinis filmas „Keturi dešimtųjų birželis“, skirtas Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečiui, priimtas į sąjunginį ekraną. Jis bus rodomas visose broliškose respublikose.

● Bendrojo lavinimo mokyklose prasidėjo moksleivių vasaros atostogos. Apie 235 tūkstančius Tarybų Lietuvos moksleivių stovyklauja užmiestinėse ir miesto pionierių stovyklose. Organizuota beveik tūkstantis darbo birrių, kurie dirbs pramonės įmonėse, aptarnavimo sferoje, statybos organizacijose. Dauguma kaimo moksleivių taikininkams žemdirbiams savo ūkiuose, dirbs mokyklų girininkijose.

(ELTA)

to, patyrę mašinistai Faustas Sukys arba jį pakeičiantis Stasys Banys per pamainą pagamindavo po 8 tonas žolės miltų. Iki užvakaryšios dienos, kaip papasakojo kolūkiečių vyr. agronomas Algirdas Preibys, jau buvo pagaminta 40 tonų šio vertingo pašaro. Užsimola per šienapjūtės darbmetį paruošti net apie 400 tonų žolės miltų, arba 130 tonų daugiau, negu numatyta planinėje užduotyje.

Į šienaujamas žolynus išvairavę savaeigės šienapjovės E-301, šio kolūkiečio patyrę mechanizatoriai Bronius Kovas, Algis Baronas ir Jurgis Raščius per porą dienų nurežė 57 hektarų plotą žolę, skirtą šienui. Pasitelkę pre-

šą K-453, pradžiūvusį šieną presavo mechanizatorius Jonas Belaūsis. Daugiau kaip 25 tonos tinkamai išdžiūvusio ir supresuoto šieno jau sugabenta į klojimus, kuriuose yra aktyviosios ventiliacijos įrenginiai.

Ten, kur tik buvo anksčiau nupjauta žolė, esant pakankamai po lietaus drėgmės, jau pradėjo stiebtis atolai. Kolūkiečių žemdirbių kolektyvas pasiryžęs sėkmingai įvykdyti šieno, šienainio ir žolės miltų gamybos užduotis, nes, kaip pastebėjo vyr. agronomas A. Preibys, numatyta nupjauti žaliąjį derlių 340 kultūrinių ganyklų ir daugiamečių žolių hektarų plote.

S. Vaitkus

Pirmosios tonos

Stasys Tamašauskas ir Antanas Samavičius dar gerokai prieš šienapjūtės pradžią nuodugnai paruošė darbui žolės miltų gamybos agregatą ir granuliatorių. Prieš keletą dienų A. Dragūno vadovaujamos Milaikiškių brigados kultūrinė ganykla sugaudė Vytauto Barasnevičiaus vairuojamas traktorius su šienapjovėmis-smulkintuvais, o mechanizatorius Antanas Vaičiūnas atvežė prie žolės miltų agregato pirmąsias smulkintas žolės tonas. Kasdien darbas spartėja. Pradėtas žolės miltų granulių pardavimas valstybei.

Žolės miltų gamyba pradėta ir „Anykščių šilėlio“ kolūkyje.

P. Saltis

Fabriko kolektyvas pažymi savo 40-metį

Kartu su Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje keturiasdešimtmečiu, mūsų fabriko kolektyvas pažymi ir savo įmonės įkūrimo keturiasdešimties metų jubiliejų. Per tą praėjusį laiką veltinių gamintojų gyvenime, jų darbo sąlygų gerinimo srityje įvyko daug džiugių permainų, pasiekta išties reikšmingų laimėjimų. Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas, LTSR Ministrų Taryba, Respublikinė profsąjungų taryba ir LLKS CK, pažymint Vladimiro Lenino gimimo 110-ąsias metines, už sėkmingą X-ojo penkmečio planų vykdymą, mūsų fabriko kolektyvą apdovanojo Lenino garbės raštu. Tai didžiulis darbo įvertinimas ir šio pasitikėjimo stengsimės neapvilti.

Norėjęsi nors trumpam žvilgtelėti į praeitį. Prieš 40 metų Anykščiuose buvo įsikūrusios tik mažytės privačios veltinių dirbtuvėlės. Atkūrus Tarybų valdžią mūsų krašte, buvo suorganizuota Anykščiuose veltinių artelė ir pavadinta „Vailoko“ vardu. Tai buvo pirmoji statybinio veltinio gamybos įmo-

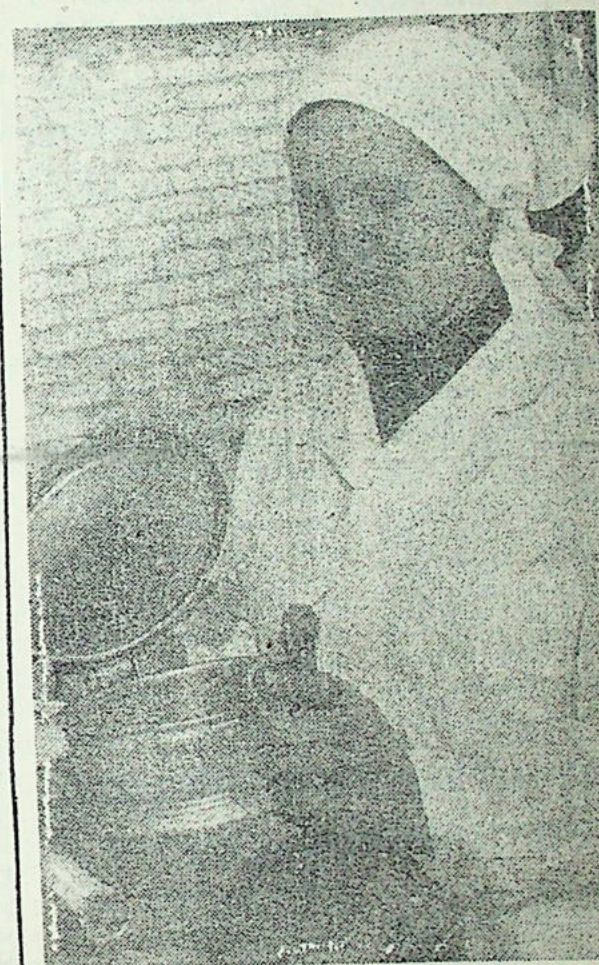
nė mūsų respublikoje. 130 darbininkų susitelkė į šią artelę. Jau nuo pirmųjų pokario metų pradėjo dirbti nemaža darbo veteranų dar ir dabar sėkmingai triūsia mūsų fabriko kolektyve. Tai pagrindų formuotoja Valentina Leonova, technikinių veltinių operatorė Valė Cepokienė, stalius Andrius Velkinas. Daugiau kaip 30 metų fabrike sėkmingai dirbauja ir dalinasi su kitais darbo patirtimi pagrindų formuotojos Anelė Baltušienė, Marija Jevsejeva, Vasa Kamarova, Marytė Pakšienė, pagrindų autankintojos Vera ir Elena Samsonovos, vyr. meistrė Christina Prusakova ir daugelis kitų. Vykdamas gamybinės užduoties ir prisilimus socialistinius įsipareigojimus, fabriko dirbantieji pasiekė neblogų gamybinių-ekonominių rodiklių. Šių metų penkių mėnesių produkcijos realizacijos planas įvykdytas 102,5 proc. ir realizuota produkcijos virš plano už 45 tūkst. rublių. Bendrosios produkcijos apimtis, lyginant su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu, išaugo 2,9 proc., darbo našumas — 4,2 proc.

Tai darnaus ir sąžiningo viso kolektyvo darbo rezultatas. 58 fabriko darbininkai jau įvykdė dešimtojo penkmečio gamybines užduotis ir dabar dirba 1981 metų sąskaita. 16 iš jų dirba 1982 metų sąskaita. Tai veltinių užtempėjas Vladas Navašinskas, šliuotoja Anastasija Miškinienė, technikinių veltinių vėlėjas Vytautas Makuška, pagrindų sutankintoja Evdokia Radionova ir daugelis kitų. Aukštais išdirbiais ir gera darbo kokybe pažymėtinas fabriko veteranės, daugkartinės socialistinio lenktyniavimo nugalėtojos, Garbės ženklų ir Darbo raudonosios vėliavos ordinarės, technikinių veltinio formuotojos Jadvygos Girskenės darbas.

Fabriko kolektyvas, pažymėdamas savo 40-ties metų jubiliejų, didžiudamasis pasiektais laimėjimais ir aukštu darbo įvertinimu, pasiryžęs ir ateityje dėti visas pastangas, kad būtų sėkmingai įvykdytos dešimtojo penkmečio užduotys.

S. Pulkauninkienė
„Spartako“ fabriko
vyriausioji inžinierė

RAJONE, ESU SU KURIU LENKTYNIUJAME

Valė Lauzadienė pirmoji Rokiškio rajono Lenino kolūkiečių melžėjų tarpe įkovojo komunistinio darbo spartuolės vardą.

Aktyviai dalyvaudamos socialistiniame lenktyniavime, ryžtingai šalinamos pasitaikančias negeroves, melžėjos susitelkė į darnų darbą ir kovą kolektyvą. Moteriškos draugiškai gyvena, viena kitai padeda, reikalui esant, viena kitą pavaduoja. Neseniai šios fermos, kurioje dirba ir Valė Lauzadienė, melžėjoms suteiktas komunistinio darbo kolektyvo vardas. Už tokią garbingą vardą kovoja ir Skemų karvėdės darbuotojos.

Pasitikėdamos V. Lenino gimimo 110-ąsias metines, kolūkiečių melžėjos buvo prisidėjusios papildomus socialistinius įsipareigojimus. Nors baigiantis tvartiniam laikotarpiui ir truko pašarų, tačiau rūpestingo, tikslaus jų paskirstymo, produktyvaus panaudojimo dėka įsipareigojimai buvo įvykdyti pirmą laiką.

NUOTRAUKOJE: komunistinio darbo spartuolė Valė Lauzadienė, pernai iš kiekvienos karvės primelzusi vidutiniškai po 3900 kilogramų pieno ir ūkyje tapusi socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja. Pirmūnei, apdovanojai medaliu „Už šaunų darbą“, gerai sekasi ir šiame. Viršyti pirmojo ketvirčio socialistiniai įsipareigojimai. Vidutinis pieno riebumas — 4,1 procento. Jos tikslas šiame primelžti iš karvės nemažiau kaip po 4030 kilogramų pieno.

A. Zibolio tekstas ir nuotr.

MEDIKO DIENA PASITINKANT

KAI SIE JA SAVITARPIO SUPRATIMAS

Palatose tylu. Tai vienur, tai kitur girdžiai palatos durys ir jose pasirodo ligoniai. Nauja darbo diena prasideda ramiai: medicinos seserys skirsto vaistus, nuneša juos į palatas. Visą tą ramybę sutrikdo greitosios medicinos pagalbos sirena — kažkur atsitiko nelaimė, skubama padėti žmogui, kuris dar turi gyventi, padėti tam, kas dar tik šią minutę ateis į pasaulį, išvys skaisčią saulę. Taip prasideda kiekviena darbo diena mums, medicams, dirbantiems sunkų, bet atsakingą darbą.

Jau eilė metų, kai birželio antrąjį sekmadienį mes pažymime savo profesinę Medicinos darbuotojų dieną. Džiaugiamės pasiektais laimėjimais, iškome būdų, kaip kovoti su pasitaikančiomis negerovėmis, nubrėžtame naujus ateities darbo planus. Praėję metai mūsų medicinos darbuotojams buvo sėkmingi ir darbingi. Susumavus socialistinio lenktyniavimo rezultatus, respublikos rajonų tarpe užėmėme septintą vietą, kai tuo tarpu 1978 metais buvome keturtoji. Praėję metai buvo tarptautiniai vaikų metai. Didelis dėmesys buvo skiriamas vaikams. Ir, matoma, darbas atnešė savo vaisius — vaikų iki metų mirtingumas mūsų rajone mažesnis nei respublikos rajonų tarpe. Tai didelis mūsų rajono vyr. pediatrės gydytojos R. Bitinienės darbo pripažinimas, kurio žinioje yra visi mūsų rajono vaikai. Tai ji organizavo gydytojų pediatrų išvyką į kaimo felčerinius, akušerinius punktus, ambulatorijas ir ligonines, pasi-

teikdama į pagalbą visus rajono vaikų gydytojus. Gal būtų, ne vieną naktį prie sunkių ligonių praleido vaikų skyriaus vedėjas gyd. R. Zeckas, darbo veteranas gyd. A. Lukoševičius, gyd. S. Baronienė, gyd. L. Kaušpėdaitė ir kiti. Mūsų rajono vaikų konsultacijos darbas Panevėžio zonos rajonuose įvertintas geriausiai ir Sveikatos apsaugos ministerijai rekomenduota čia įsteigti geros patirties mokyklą. Dirbo gerai ne vien tik vaikų gydytojai, bet nuoširdžiai ir organizuotai darbą organizavo chirurgai, terapeutai, akušeriai, ginekologai, stomatologai. Tai viso 89 gydytojų ir trigubai didesnio vidurinio medicinos personalo kolektyvo darbo trisetas.

Rajone stacionarinę pagalbą teikia keturios ligoninės, 26 felčeriniai-akušeriniai punktai, 4 ambulatorijos ir 2 sveikatos punktai prie pramonės įmonių. Per metus rajono stacionaruose gydėsi kas penktas rajono gyventojas. Padidėjo gyventojų apsilankymas pas gydytojus profilaktiniais tikslais, padidėjo gydytojų atvykimas į ligonius namus, suteikiant reikiamą medicininę pagalbą. Metų bėgyje susmulkintos terapinės ir vaikų miesto apylinkės, o tai reiškia, kad mūsų gydytojai, aptarnaudami mažesnę gyventojų skaičių, geriau pažįsta apylinkės gyventojus, dažnesni svečiai pacientų butuose. Perorganizavus registratūros darbą ir įvedus išankstinę ligonių registraciją, sumažėjo eilės prie registratūros, o prailgino poliklinikų darbo laiką, daugiau gyventojų aptarnaujama ne darbo laiką.

Rajono gydytojai ir vidurinės medicinos personalas savo kvalifikaciją kelia respublikinėse ir sąjunginėse gydymo įstaigose, kur per 1979 metus pabuvojo 22 proc. gydytojų ir 10 proc. vidurinio medicinos personalo. Sugrįžę iš tobulinimosi kursų, savo žinias perduoda kolegoms, pritaiko jas praktiniame darbe.

Be tiesioginio darbo mūsų medicinos darbuotojai aktyviai dalyvauja visuomeniniame darbe, dainuoja Kultūros rūmų chore, dalyvauja sporto varžybose. Šioje veikloje aktyviau pasireiškia gyd. E. Michelevičienė, Raudonojo Kryžiaus draugijos Anykščių rajoninio komiteto pirmininko pavaduotoja I. Palevičienė, medicinos sesuo J. Repeckaitė, gydytojai R. Zeckas, E. Skackauskas, G. Dambra ir kiti.

Medicinos darbuotojų dienos proga norisi visiems medikams palinkėti geros darbo nuotaikos, sėkmės ir laimės asmeniniame gyvenime.

A. BRAZENAS

Anykščių centrinės ligoninės vyr. gydytojo pavaduotojas gydymo reikalams

Dosni savo kaitria šiluma birželio saulė kloja šviesos langų staciakampus ant sienų, grindų. Įprastinė medicinos įstaiga baltuma naujų darosi dar ryškesnė. Jaukūs Elmininkų felčeriniam-akušeriniam punkte.

Be Elmininkų felčeriniam-akušeriniam punktas skaitomas geriausiu 26 rajone esančių punktų tarpe. Todėl šis pasakojimas apie Vladą Gudeliene, šio punkto medicinos felčere, neatsitiktinis. Kaip ir daugelis šios moters darbų ir užmojų. Trumpą valandėlę, kai nėra ligonių ir telefono skambulis nesudrumsčia tylos, gali pamąstyti, prisiminti pirmąją čia savo darbo dieną ir rūpesčius, už kuriuos susilaukė gražaus įvertinimo. Trumpas tas kelias Elmininkuose — nė metų nėra. Tačiau už pečių jau didelė darbo praktika. Trys metai išdirbta Debeikiuose, devyneri — Dusetose Zarasų rajone. Medicininio darbo natūralus atėjimas į Elmininkus, ir padiktavo, kaip reikia dirbti, ką naujai pertvarkyti, kur suteikti dėmesį ir sugebėjimus. Be abejo, mediko darbas ne menininko, čia daugiau reikia ne kūrybinės išmonės, o sąžiningo, pasiaukojančio darbo, kuris dažnai nesutelpa į darbo valandų rėmus. O mintys vis skrieja į Dusetas, kur išvaikščiotas kiekvienas vienišas, kur liko daug ryškių

prisiminimų. Ten jau buvo spėjusi pelnyti gerą savo darbo įvertinimą. Čia nors iš pradžių jai buvo ir nepažįstami žmonės, tačiau jautė, kad visiems, kaip ir Debeikiuose ar Zarasų krašte, reikalinga jos medicininė pagalba. Optimizmą ir aktyvią darbinių nuotaiką palaikė ir tai, kad savo noru atvažiavusi čia, arčiau savo gimtinės, ryžosi ligam laikui įleisti šaknis. Be to, iš pat pirmų dienų pajuto nepriekaištingą Elmininkų bandymų stoties vadovų, Anykščių apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto darbuotojų paramą.

Juk mūsų vaikus gydo, mūsų žmonių sveikata rūpinasi, tad ar gali būti kitaip, — kalbėjo Elmininkų bandymų stoties pirminės partinės organizacijos sekretorė R. Tunkevičienė.

Be to, apipavidalinant palatą, kuriant standus, daug padėjo ir vyras — inžinierius-statybininkas. Stropiai rūpinasi švara darbšti sanitarė G. Velaniskienė.

Galbūt, ne tiek daug visuomeninių pareigų turi Vlada — dainuoja Elmininkų kultūros namų chore — tačiau ją dažnai sutiksi su visuomeninių organizacijų atstovais, rengiant reidus į pieno fermas, mechanines dirbtuves, prekybos objektus, išaiškinant gražiausių sodybų konkursą nugalėtojus. Daug rūpesčių jos akiratyje: ir kad ūkio sanitarinės drau-

govės deramą vietą užimtų varžybose, kad aktyviai dora susirinktų dūni kraujo, sklandžiai praeitų klausimų-atsakymų vakaras medicininė tema.

Padėti žmogui — tai ir yra svarbiausias mediko profesijos reikalavimas. Nėtrūksta Vladi darbu. Jos žinioje gausiai apgyvendinta Naujųjų Elmininkų ir buvusio „Bolševiko“ kolūkio Elmininkų gyvenvietės. Susidaro apie 1200 suaugusių žmonių. Ypačingo dėmesio reikalauja mažamečiai vaikai. Vlados Gudeliene priežiūroje šiuo metu apie 20 mažųjų pacientų. Nors auga sveiki, žvalūs, tačiau juos kiekvieną mėnesį reikia apžiūrėti, suteikti konkrečių konsultacijų motinai. Iki vieno mėnesio naujagimius Vlada lanko net keturis kartus per mėnesį. Vlada teigia, jog dabar, vasaros metu, darbo nedaug. Tačiau, kol mes kalbamės, ne vienas ligonis ir ją kreiviasi su vienokiais ar kitokiais negalavimais. Vlada visus nuoširdžiai, su šypsena sutinka. Tokia jau mediko pareiga. Ji neatsisakys ir vakare, naktį ar sekmadienį.

Didžiausias Vlados džiaugsmas — kad per visą jos darbo laiką nė vienas jos globojamas kūdikis nemirė, kad žmonės nuoširdūs. Kitas net su savo liga patiki ir gyvenimo paslaptis, kaip artimo žmogaus prašo patarimo.

Nors sunki mediko profesija, bet kilni, nes niekur kitur kaip čia gali daugiausia pasitarnauti, padėti kitam žmogui, įprasinti savo širdies gerumą. O tas besipilkuojantis pereinamasis prižas, skiriamas geriausiame felčeriniam-akušeriniam punktu, nieko nedirbdavo — nebent tik tai, kad jauti savo kolegų labiau atkreiptą žvilgsnį į save. Juk svarbiausia — artimas ir glaudus ryšys su savo ligoniais, viso ūkio žmonėmis, gilus savitarpio supratimas.

R. Mintaučykė

Sutvarkę žaibosaugą, išvengsime nelaimių

Pavasarij, o ypač vasarą, žaibai tiek respublikoje, tiek ir mūsų rajone atneša nemažai nelaimių: užmuša žmones, gyvulius, uždega ar sugriaua pastatus.

Per paskutiniuosius penkerius metus nuo žaibo mūsų rajone kilo 14 gaisrų, kurie padarė nuostolių už 3044 rublius. Reikia pasakyti, kad visi gaisrai kilo gyvenamajame sektoriuje, užsidegė neapsaugoti žaibolaidžiais pastatai.

Nelaimių, kurias padaro žaibai, galima išvengti, jeigu pastatysime žaibolaidžius ir atliksime įrengimų įžeminimą.

Anykščių savanorių gaisrininkų draugija yra įrengusi 17,092 žaibolaidžius. Tačiau daug žaibolaidžių, ypač tie, kurie pastatyti seniau, jau yra išjęję iš rikiuotės ir neatlieka savo tiesioginės paskirties. Tokiu atveju dar blogiau, kai stovi toks netvarkingas žaibolaidis, tada jau geriau, kad jo visai nebūtų: netvarkingi žaibolaidžiai, priėmę atmosferos elektros krūvį, jį nuveda ne į žemę, o į pastatą.

Žaibolaidžiais privalo rūpintis tie objektai, kur jie

įrengti. Šeiminkai, privačiame sektoriuje įrengtus žaibolaidžius prižiūri namų savininkai. Kasmet, prieš audrų sezoną pradžią, reikia stropiai patikrinti kiekvieno žaibolaidžio ir jo įžeminimo būklę. Butina pašalinti bet kokius gedimus: ištiesinti nulankstytus stiebus, suvirinti arba sutvirtinti varžtais nutrauktus srovės laidininkus. Po audros žaibolaidžius vėl reikia apžiūrėti, kad nebūtų pažeidimų.

Nepamirškime, kad metalinės, užkastos į žemę įžeminimų dalys greitai oksiduojasi ir atitrūksta nuo srovės laidininkų, tačiau be specialaus prietaiso to nustatyti negalima. Šie pažeidimai nustatomi matuojant žaibolaidžių įžeminimų varžą, kas turi būti daroma ne rečiau kaip kartą per dvejus metus. Šį darbą, pagal objektų šeiminkų paraišką, atlieka rajono Savanorių gaisrininkų draugija.

Įrengus naujus ir tvarkingai prižiūrint senesnius žaibolaidžius, nebus baisios jokios audros.

Arvydas Kliaušas

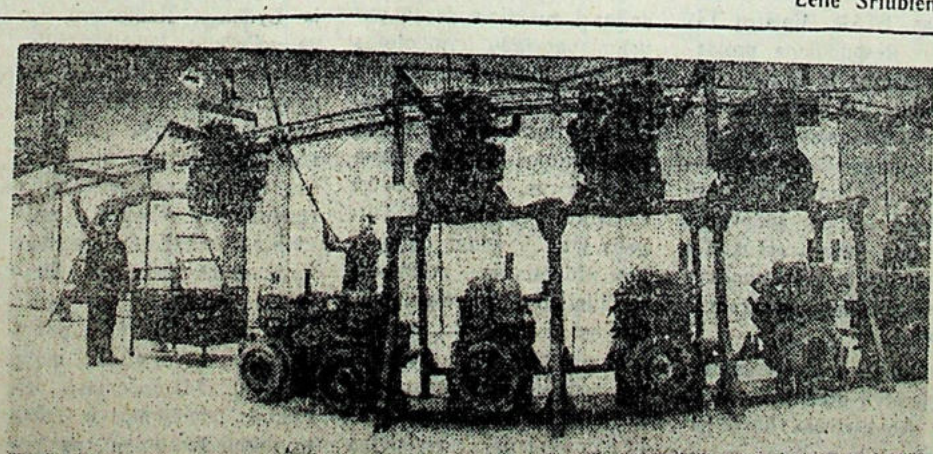
Anykščių savanorių gaisrininkų draugijos tarybos vyr. instruktorius

AČIŲ, GYDYTOJAU

„Erara humanum est“. — sako romėnų patarlė. Tačiau ji netaikoma gydytojams, kai apie juos kalba ligoniai. Visi jie trokšta pasveikti ir nori, kad gydytojai neklystų. Anie tuos, kurie ligonių akimis žiūrint, neklysta, ir noriu parašyti.

Didelių nelaimių, bėdų mūsų šeimoje nebuvo. Bet ir kiekvienas netikėtas susirgimas, kiekviena liga žmogui yra nelaimė, bėda. Ir kurgi kreipsies, jei ne į gydytoją. Užkerėjimais ir užkalbinėjimais dabar jau nebesigydoma, o prašome medikų pagalbos. Kartais rimtų tyrimų, analizų, kartais vaistų ir tik jų, o dargi kartais raminančio žodžio ir patarimo, kaip to ar kito susirgimo išvengti, kaip ligai užbėgti už akių.

Ta prasme su gydytoju Leonu Siančiuliu tenka „draugauti“ nuo 1964 metų.

Utenos pramoniniame rajone pradėjo veikti traktorių dizelinių variklių remonto mechaninė gamykla. Nuo jos konvejerių nuimti pirmieji suremontuoti varikliai. Įmonė aptarnaus respublikos Valstybinio gamybinio techninio žinės ūkio aprūpinimo komiteto rajoninius susivienijimus. Jos cechuose sumontuos našios surinkimo, detalių restauravimo linijas, kita technika. Gamyklos projektinis pajėgumas — 15 tūkstančių variklių per metus. NUOTRAUJOJE: išsiunčiami suremontuoti varikliai. T. Žebrausko (ELTA) nuotr.

SPORTAS

Rezultatas 2:0

Anykščių miesto stadione vyko eilinės LTSR „A“ klasės „Nemuno“ čempionato futbolo rungtynės. Anykščių „Automobilisto“ komanda susitikimo su Akmenės bendra-klubais.

Prasidėjus žaidimui, anykščių puolėjai pradėjo atakuoti svečių vartus. 18-toje žaidimo minutėje nuo puolėjo K. Berezausko tikslaus smūgio svečiams žaidimas reikėjo pradėti iš aikštės vidurio.

Po pertraukos tain pat žaidimas vyko anykščių per-svara. 16-oje minutėje Akmenės „Automobilisto“ komandos futbolininkas baudos aikštelėje sužaidė ranka. Rungtynių teisėjas paskyrė 11 metrų baudinį į svečių vartus. Puolėjas A. Bugenis šios realios progos neišnaudojo. Įpusėjus antrajam ketvirčiui, A. Bugeniui pavyko prasiveržti pro svečių gynbos liniją ir tiksliu smūgiu nuginkluoti Akmenės „Automobilisto“ komandos vartininką ir padidinti rezultata. Susitikimas baigėsi rezultatu 2:0 Anykščių „Automobilisto“ komandos naudai.

A. Nemunaitis

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

(Praneša vietiniai laikraščiai)

DIRBTINIS LIETUS

Nuo ankstyvo pavasario Ciulėnų kolūkio kultūrinėse ganyklose dirbuoja Molėtų MSV melioratoriai. Prie Virintų ežero jie pastatė siurbimą, sumontavo laistymo įrengimus 92 hektarų plote. Iš viso MSV įėjomis, pažymi laikraštis „Pirmyn“, Ciulėnų kolūkyje šiemet bus laistoma 277 hektarai kultūrinių ganyklų. Šio darbo priežiūra patikėta meistriui J. Karuliui.

„Zmonių valia Dnepras taps artimu žilojo Azovo kaimynui. Pradėtas tiesti Pazovės kanalas, kuriuo Dnepro vanduo tekės į pietinius Donbaso rajonus. Nauja 260 kilometrų vandens magistralė sudrėkins daugiau kaip 300 tūkstančių hektarų žemės ūkio naudmenų ir padės aprūpinti vandeniu Azovo jūros pakrantėje esančius pramonės centrus bei kurortinę zoną.

„Netoli Baikalo-Amūro magistralės Tolumų Rytų geologai aptiko Udo-Selemdžos telkinį dideles lengvai soderinamų fosforitų atsargas. Tai gerokai atpigins fosforo rūgšties, superfosfato ir dvigubo superfosfato gamybą.

„Daug mėsos patieks Komsomolsko prie Amūro gyventojams priemiesčio tarybiniam ūkyje „Dzenginskij“ statomas gyvulininkystės kompleksas, kuriame bus galima laikyti 108 tūkstančius kiaulių. Ruošiamasi statyti taip pat paukštyną „Bamovskaja“, kuris kasmet užaugins 6,5 milijono broilerių.

„Pradėtas montuoti penktasis Riazanės VRE turbogeneratorius. Jo galingumas — 800 tūkstančių kilovatų. Kaip parodė bandymai, atlikti Leningrado susivienijime „Elektrosila“, mašina gali patikimai dirbti esant ir didesniai krūviui. Pradėjus veikti penktajam agregatui, Riazanės VRE galingumas pasieks du milijonus kilovatų.

„Karakumų dykumos gilumon tiesiama nauja automobilų magistralė. Statybininkai baigė supilti maždaug šimto kilometrų sankasą keliui iš Kunis per Urgenč į Sarvkamyšą. Jis sujungs su srities centru tolimą dykumos rajoną, kur numatyta pradėti įsivinti žemės medvilnei, arhūzinėms ir kitoms žemės ūkio kultūroms auginti.

„Prie Kureikos upės, toje vietoje, kur ši kerta šiaurės speigirai, aidį sproginiai. Prie šio sraunaus įėjimo į jaus intako pradėta statyti didelė hidroelektrinė, kuri aprūpins srove Norilsko pramonės rajoną.

(TASS-ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

8 psl. 1980. VI. 14.

Kita melioratorių grupė įrengė Alantos tarybiniam ūkiui-technikumui 40 hektarų drėkinamų daržų. Antrame pusmetyje prasidės melioracijos darbai Kirovo kolūkyje, kur planuojama laistyti 160 hektarų kultūrinių ganyklų.

TOLIMI ADRESAI

Tauragės keramikai pagamina didelę dalį respublikos laukuose paklojamų drenažo vamzdžių. Nemaža jų siuntta, pažymėta kokybės ženklu, praneša „Leniniečių balsas“, šiemet išsiųsta į Smolensko sritį, kur dirbuojasi ir mūsų respublikos melioratoriai.

Didelio skersmens drenažo vamzdžių Tauragėje užsisakė Lenkijos Liaudies Respublika. Keramikų gaminiai eksportuodami ir į Suomiją.

PROPAGANDISTŲ PASKATINIMAS

Panevėžio rajone, rašo „Tėvynė“, kasmet paskatinami geriausi propagandistai. Baigus užsimimus, šiemet 30 žmonių grupei buvo suorganizuota turininga kelionė. Propagandistai pabuvojo Leningrade, Vyborge, Novgorode, Pskove, aplankė leninines ir kitas revoliucines vietas.

(ELTA)

Komunistai ir komjaunuoliai svarbių darbų baruose

Nuo komunistų neatsilikojų pamaina — komjaunuoliai. Iš „Gintaro“ kolūkyje esančių 50 VLKJS narių 10 yra šauniosios mechanizatorių šeimos nariai. VLKJS narys Virgilijus Kaškevičius sukultivavo 450 hektarų žemės plotą savo ūkyje, vėliau jis buvo išvykęs pavasario sėjos baruose padėti

vasario sėjai eiga, numatytos svarbios priemonės. Operatyviam pavasario sėjos organizavimui buvo sudarytas štabas, kuriam vadovavo ūkio vadovas J. Acus. Sėjos metu štabo nariai kiekvieną dieną rinkdavosi aptarti svarbių klausimų. Už aukštą sėjos kokybę atskiruose sektoriuose buvo atsakingi ag-

ti ir išbandė šienavimo techniką, agronominės tarybos darbuotojai, pakoregavę ir patikslinę šienapjūtės planą-grafiką, šiuo metu sumaniai rikiuoja ir su pašarų gamyba susijusius darbus. Baigiamaisiais X-ojo penkmečio metais reiks pagaminti 3328 tonas šieno, 1500 tonų šienainio, 8327 tonas siloso. 1980 metais, slekiant paruošti planinį šieno kiekį, reiks nušienauti 400 hektarų daugiamečių žolių, 178 hektarus kultūrinių ganyklų, 260 hektarų kultūrinių pievų. Planai gana dideli, tačiau gyvenimo praktika rodo, kad, intensyvinant gyvulininkystės produktų gamybą, svarbiausias dėmesys turi būti skiriamas stambųjų ir sultingųjų pašarų reikiama kiekiu pasigaminimui. Tam mus įpareigoja TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimas „Dėl papildomų priemonių sambiųjų ir sultingųjų pašarų gamybai didinti 1980 metais ir jų kokybei gerinti“.

Vytautas Krasauskas „Gintaro“ kolūkio partinės organizacijos sekretorius

„Vienybės“ kolūkio žemdirbiams. Komjaunuoliai Sigitas Staniūnas, Gintaras Urbonavičius ir Valentas Vasiliauskas sudarė pasėlių pūrkimo grandį. Sauniai darbuosi vyrai, iki birželio mėnesio nupurškę 350 hektarų. Tačiau jie trumpam turėjo atidėti labai reikalingus darbus, nes, nuaidėjus mokykliniam skambučiui, S. Staniūnas ir G. Urbonavičius išvyko laikyti abiturės egzaminų. Jie — Kavarsko vidurinės neakivaizdinės mokyklos abiturientai.

Ruošiantis pavasario laukų darbams, „Gintaro“ kolūkio atvirame partinės organizacijos susirinkime buvo apsvaistyta pasirodymo pa-

ronomai. Ūkio žemdirbiams, sprendžiant aktualius pavasario darbų organizavimo klausimus, daug padėjo cehinių partinių organizacijų sekretoriai: Romas Cereška, Vladas Vinikas, Rita Valeikienė.

Sėjos metu buvo leidžiami kovos lapeliai, apie darbo pirmūnus, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojus rašoma sieninėje spaudoje, pirmųjų patyrimą propagavo politinformatoriai ir agitatoriai.

Baigus pavasario sėją, trumpas atokvėpio periodas panaudotas pasiruošimui pašarų gamybai. Ūkio mechanizatoriai baigė remontuo-

JAUNIMO ŠVENTĖ MICKŪNUOSE

Kiekvieną vasarą Mickūnuose prie gražuolės Šventosios vingio įvyksta rajono komjaunimo ir jaunimo sąskrydžiai. Siuometinis sąskrydis, kurį LLKJS Anykščių rajono komitetas organizavo praėjusią savaitę, buvo skirtas V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms. Pergalės prieš fašistinę Vokietiją 35-mečiui ir Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečiui.

Kai gražioje pievelėje išaugo palapinių miestelis, kai susirinkusieji spėjo papuošti aplinką, prasidėjo PDG daugiakovės varžybos. Vaikiniai ir merginos įėjus išbandė krosso takeliuose, šuoliuose į tolį, granatos metime. Neblogų rezultatų daugiakovės varžybose pasiekė „Lenino keliu“ kolūkio vairuotojas Rimantas Polikevičius, spartakietis Vitalijus Leonovas, „Anykščių vyno“ susivienijimo darbuotojas Robertas Breskus, andrioniškietė Rita Stankevičiūtė ir eilė kitų.

Įtempta kova išsivystė tarp virvės traukėjų. Čia nugalėtojais tapo Cerniachovskio kolūkio komanda. O kai vakaro sulėmos pradėjo gauti Mickūnus, įvyko iškilmingas sąskrydžio „Tų dienų šlovė neišblės“ atidarymas. Susirinkus atsakingiems rajono partiniams ir tarybiniam darbuotojams, kovų ir darbo veteranams, sąskrydį atidarė LLKJS Anykščių rajono komiteto antrasis sekretorius K. Morkvėnas. Šventės vėliavą pakelia praėitų metų sąskrydžio laureatai „Lenino keliu“ kolūkio jaunimo atstovai. O elmininkiečiams ir „Už taiką“ kolūkio komjaunuoliams buvo suteikta teisė nuvežti vainiką į Anykščių karių kapines ir pagerbti kritusiųjų kovose atminimą.

Sąskrydžio atidarymo metu kalbėjo SDAALR RK pirmininkas B. Budreika, prisiminimais apie komjauniošiką savo jaunystę dalijosi personalinė pensininkė Z. Barkauskienė. Čia pat įvyko susitikimas su J. Krengausku, V. Rinkevičium, V. Barkausku ir kitais Didžiojo Tėvynės karo veteranais. Po to koncertavo Svėdasų zoninių kultūros namų estradinis ansamblis.

Antroji sąskrydžio diena taip pat buvo įspūdinga. Iš pačio ryto jaunimui teko įeiti į šventę turistinėje estafetėje. Nelengvose rungtyse neblogai sekėsi vytičiams, „Lenino keliu“ kolūkio atstovams, elmininkiečiams. Vėliau kai kurių kolektyvų komjaunuoliai laikininkavo „Už taiką“ kolūkio žemdirbiams. Kiti aplankė Didžiųjų sodybą Griežionėlėse.

B. Vytaltis

Susumavus sąskrydžio rezultatus, paaiškėjo, kad geriausiai sekėsi pirmą kartą panašioje jaunimo šventėje dalyvaujantiems Cerniachovskio kolūkio jauniočiams. Antroji prizinė vieta buvo pripažinta daugkartiniais sąskrydžių prizininkams „Lenino keliu“ kolūkio komjaunimo organizacijos nariams. Puntukiečiams atiteko trečioji vieta. Už komjaunimo organizacijų metrašius ir kitą vaizdinę medžiagą pirmoji vieta pripažinta „Lenino keliu“ kolūkio, o II-III vietas pasidalino vėlimo fabriko „Spartakas“ ir Cerniachovskio kolūkio komandos.

Sąskrydis pasibaigė. Į namus visi grįžo pailsėję, turiningai, idomiai praleidę laiką.

B. Vytaltis

PO TO, KAI RAŠĖME

„Ažuolai prašo pagalbos“

Taip pavadintoje korespondencijoje, išspausdintoje mūsų laikraščio Nr. 63, B. Šablevičius rašė, kad Sodninkystės tarybinio ūkio Pagirių kaime kultūrinėse ganyklose yra daug pavienių ažuolų, keletas liepų, neapsaugotų nuo besiganančių galvijų. Jie būriuojasi aplink šiuos medžius, nutrypia jų šaknis, nubrūžina žievę. Ažuolai džiūsta. Neapvertos mažytės laukų giraitės.

Neapverti ažuolai ir „Svyturio“ kolūkio kultūrinėse ganyklose.

Atsakydama į šią korespondenciją, Anykščių sodninkystės tarybinio ūkio partinės organizacijos sekretorė G. Ražanienė redakcijai pranešė: „Iki š. m. liepos 1 d. ašis aptvers minėtus ažuolus ir pavienes giraites, esančias Pagirių kultūrinėse ganyklose“.

Iš „Svyturio“ kolūkio atsakymo dar nesulaukėme.

Vilniaus „Elfos“ gamybinio susivienijimo pagrindinėje įmonėje per praėjusius metus daugiau kaip pusketvirtą karto sumažėjo užduočių neįvykdančių darbininkų skaičius. Elfičiai, perėmę Maskvos „Dinamo“ gamyklos kolektyvo socialistinio lenktyniavimo formą dirbti pagal asmeninius kūrybinius planus, suteikė jai platesnį turinį. Kartu su priemonėmis darbo našumui didinti kūrybiniuose planuose jie taip pat numato kelias produkcijos asortimentul plėsti, ištiestiems barams ir cechams modernizuoti. Organizuojant socialistinį lenktyniavimą pagal asmeninius

kūrybinius planus, svarbus vaidmuo tenka įmonės skaičiavimo centrui. Elektroninės mašinos savo atmintyje „saugo“ kiekvieno gamybininko socialistinius įsipareigojimus, reguliariai paleikia suvestines, iš kurių matyti kiekvieno darbininko ar specialisto darbo rezultatai.

NUOTRAUKE: konstruktorių skyriaus vedėjas Z. Okinčicas ir dizaino skyriaus vedėjas K. Račkaitis prie ruošiamo gaminti aukščiausios klasės stereo magnetofono maketo.

A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

Kokie mūsų parkai

Nuosabiai gražioje vietoje įkurtas Burbiškio parkas. Žemai čiurola Anykšta, o parkas — upelio vingyje, aukštėjantiame Anykštos šlaite. Vešlioje pievoje vaizdingai išsidėsčiusios auga medžių ir krūmų grupės. Sviesiame žolės lona ryškiai išsiskiria tamsiųjų grupė, melsva kedrinė pušis, švelni pocūgių, maumedžių žalumai; baltas žiedais šviečia gudobelė, tiršta savo lapija šlama ažuolai, uosiai, beržai. Burbiškio parkas yra vienas geriausių landsaftinio apželdinimo pavyzdžių respublikoje. Tokius parkus, kuriuose didellius plotus užima pieva-gazonas, su retai išdėstytais pavieniais medžiais ir jų grupėmis, lengviausia prižiūrėti. Jie ir apieisti, jeigu pievos neužželia krūmais, dar ne taip nukentė ir nepraranda savo žavesio. Iš dalies dėl šios priežasties Burbiškio parkas — tai pats gražiausias, ir, palyginus su kitais, tvarkingiausiai atrodantis parkas mūsų rajone. Nors nesinori sumenkinti ir Burbiškio aštuonmetės mokyklos, kuri įsikūrusi šiam parke, mokytojų ir mokinių rūpesčio, jų trūsio. Jie išrenka išdžiūvusias šakas, išgrębsto nukritusius lapus, nušienauja parko pieves. Vietoj išvirtusio triliemenio beržo toje pat vietoje pasodino liauną berželį. Tačiau sutvarkyti Anykštos stačiosius šlaitus jiems aiškiai ne pagal jėgas. Virš žalumos iškėlusios sausos šakos nemaloniai išsiskiria nudžiūvusios senos, storakamienės guobos. Sausuolių čia labai

daug. Jų iškirtimu turėtų pasirūpinti „Anykščių šilėlio“ kolūkis. Kieta guobų mediena praverstų ūkio reikalams, guobos — labai puikus kuras. Tačiau čia ne tik sausuolius iškirsti reikia. Neprižiūrėtame parke jau aukšti išaugo baltalksniai. Parkui jie netinka. Baltalksnių, priaugusių menkaverčių krūmų užgožtas nebeįsivaizduos nei graikinis riešutmedis, nei skroblas, kuris paplilęs pietų Lietuvoje, o rytinei nebūdingas, todėl ypač saugotinas šiame parke. Parko pievelėse gražiai bujoja saugotini augalai. Iš tolo rožinė spalva šviečia gegužraibės, medžių pavėsyje pavasarišias spalvas maino pelėžirniai, plautės. Kertant krūmus, tvarkant takus, reikėtų nepamiršti, kad būtina išsaugoti parkui būdingas žolinius augalus. Norėjęsi pasvajoti ir apie Anykštos, kuri taip gražiai juosia parką, pakrantių sutvarkymą. Išmintingas šeimininkiškas rūpestis ši gamtos paminklą paverstų liklai pačių gražiausių mūsų rajono parku, kuris tuomet galėtų nusipelninti ir tvarkingiausio vardą.

Zymiai liūdniau atrodo kitas mūsų rajono gamtos paminklas — Raguvėlės parkas, su respublikinės reikšmės architektūriniais paminklais, priklausantis Raguvėlės tarybiniam ūkiui.

Sis parkas sukurtas pagal klasikinį stilių. Pagrindinė ašimi eina ilga alėja, jungianti į vieną visumą Raguvėlės architektūrinio ansamblio pastatus ir parką. Nors šis parkas nepasizymi dide-

le augalų įvairove, tačiau ir čia yra retų senų medžių. Kiekvieno aki patraukia šimlametis ažuolas, juodoji pušis, dygloji eglė, maumedžiai ir kiti daug ką menantys medžiai. Tačiau parko vaizdas nedžiuginantis. Nemaloniai nuteikė už centrinių rūmų parko teritorijoje rengtą mums lankantis patvinusi kanalizacijos sistema, netvar-

MŪSŲ REIDAS

kinga ūkio garažų ir kitų pastatų aplinka, apgailestina Raguvėlės architektūrinio ansamblio būklė.

Palyginus su Raguvėlės ir Burbiškio parkais, Penionių parkas jaunesnis. Jis įveistas apie XIX a. vidurį. Išplanuotas pagal landsaftinių parkų tradicijas. Svarbiausias kompozicinis vaidmuo čia teko tvenkiniams su salomis, kanalams. Kontrastingai derinti spygliuočių ir lapuočių medžiai: vakarinės tujos ir svyraklinės kalninės guobos, svyrakliniai uosiai, pocūgės, baltoji eglė, kedrinės ušys, skirpstai. Salia kelio lyg bokštai į padangę kyla kokių 30 m glauštasakės tuopos, įspūdingai atrodo šimtametės storakamienės baltosios tuopos. Čia galima surasti jau retą pas mus sodinį putingą, auksuotąjį serbentą ir daug kitokių retų augalų. Tačiau daugelį saugotinių krūmų ar medžių šiame parke jau ne taip paprasta pamatyti, nes

parkas labai apleistas, su laukėjus, virtęs begynais. Jis tapo panašus į apleistą, neprižiūriną mišką. Parko teritorija ir čia esančiais pastatais, kurie yra vietinės reikšmės architektūros paminklai, naudojasi LTSR Valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto Anykščių rajoninis gamybinis susivienijimas, čia įkūręs Penionių remonto dirbtuves. Salia parko išaugo ir nauja šių dirbtuvių darbuotojų gyvenvietė. Prižiūrėtas, sutvarkytas parkas su retais, įspūdingais medžiais, atgaivintais tvenkiniais galėtų būti puiki poilsio vieta ne tik Penionyse gyvenantiems, bet ir Anykščiuose esančios įstaigos darbuotojams. Tačiau čia nėra kam išrinkti net nukritusių išdžiūvusių šakų, pažvyruoti takų, niekada nevalyti dumblių užėję prūdai, nemalonių kvapų skleidžia stovintis, upelio neatnaujinamas vanduo. Savime priaugusių medžių ir krūmų užgožtos džiūsta kedrinės riešutmedžių brandinančios pušys, nyksta, nevesiliai keroja ir kiti brūzgynų lankmės, atsidūrę retieji augalai. Sutvarkius teritoriją, iškirtus krūmus, išplovus dilgėles, vėl atkūrus buvusias pieves, kokie idomūs ir jaukiūs būtų parko kampeliai, kaip gera čia būtų pasėdėti šalia stogeliu platyn kerojančios svyraklinės kalninės guobos, šviečia laja, gražaus piešinio lapais pasidabinusio svyraklinio gluosnio, glauštasakių ažuolų... Tačiau kol kas tokia perspektyva tik svajonėse. Vis labiau įsta dailių, meniškių idomiu bokšteliu pasipuošęs architektūrinio ansamblio pastatėlis, pristatėta įvairiausių apgruvusių pašiurių, kėpso metalo laužas... Iš visko matyti, kad parkas neturi gamtą,

grožį ir tvarką mylinčio žemiminko.

Apsilankėme ir Aknystų parke, kurį jau nesinori parku ir pavadinti. Medžių čia jau tik vienas kilas, kone visi guobiniai žuvę nuo guobių maro. Pačiame parko centre, jo gražiausioje vietoje, kur turėtų vešėti žali gazonai, stovi kažkada pastatyta transformatorinė elektros pastotė...

Gražioja vietoje ant Beražio ežero kranto buvo įkurtas Svėdasų parkas. Rūmai jau baigia griūti. Parkas taip pat apleistas, daug kur virtęs brūzgynais. Svėdasų kolūkis, matyt, jo tvarkyti nesiruošia. Tačiau argi galima likimo valiai palikti tokį gražų gamtos kampelį? Vietoj buvusių gazonų čia žaliuoja raktazolėmis ir kitokiais žiedais pasipuošusios jaukus pievelės, šnara senos liepos, ažuolai, beržai, čia pat mėnuoja gaivus Beražis. Tai puiki vieta darbo žmonių poilsui. Tačiau jeigu ir toliau šis parkas bus be šeimininko, vargu ar mes galėsime jį vadinti parku. Jeigu Svėdasų kolūkiui šis parkas nereikalingas, ar negalima būtų leisti čia šeimininkauti, sakykim, kokiui nors mūsų ar kaimyninio Panevėžio miesto žmogui, kurį sugebėtų restauruoti čia likusius pastatus, pagal projektą sutvarkyti parką ir čia įsirengti savo žmonės dirbantiems žmonėms poilsio vietą vasarai. Kamslatyti vilas naujose, plikose vietose, jeigu sutvarkius parko teritoriją, atstacius architektūrinę vertę turėjusius pastatus, galima poilsiauti šimtamėčių medžių pavėsyje šalia gražiolio ežero! Būlių dviguba nauda — išsaugotume gamtos paminklą, darbo žmonės turėtų nuostabią poilsiavietę.

Reide dalyvavo LTSR Kraštotyros ir paminklų apsaugos draugijos Anykščių skyriaus ats. sekretorė P. MALINAUSKIENE, Anykščių miškų ūkio direktorius P. SEBEIKA, valstybinis gamtos apsaugos inspektorius J. RAMOŠKA. Reido medžiagą paruošė „K. d.“ korespondentė M. TELKSNYTĖ.

PETRUI ir PRANUI ZARSKAMS

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, nuosirdžią užuojautą reiškia
Andrioniškio kolūklės valdyba.

VYTAUTUI ALEŠIUNUI

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui.
„Gintosos žemės“ kolūklės vairuotojų kolektyvas

Nuosirdžiai užjaučiame

dėstytoją ANANĄ KAPLERI, mylimai mamytėi mirus.
Troškūnų 2 KPTM spec. kontingento 75 grupės kursantai

Tragiškai mirus klasės

draugui ROMUI TYLAI, gilaus liūdesio valandą reiškia nuosirdžią užuojautą tėveliams ir artimiesiems.
J. Biliūno vidurinės mokyklos IVb klasės mokiniai ir auklėtoja

Gilaus liūdesio valandą, nuosirdžiai užjaučiame RAPOLĄ TYLĄ dėl mylimo sūnelio tragiškos mirties.
Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo KMK darbuotojai

Mirus FEODOSIJAI IZOTOVAI, liūdesio valandą reiškia nuosirdžią užuojautą velionės dukrai ANAI MICHAILOVSKAJAI ir artimiesiems.
Statybinių gatvės namo Nr. 4 IV laiptinės gyventojai

ANAI MICHAILOVSKAJAI

Liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, nuosirdžią užuojautą reiškia Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija, prūsų junginė organizacija ir bendradarbiai.

MARYTEI ZALKAUSKIENEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, nuosirdžią užuojautą reiškia Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija, pirminė partinė ir profesijinė organizacija

BALTOS ŠILAGĖLĖS

Jau retos, saugotinos pavasario gėlės — šilagėlės. Apsidžiaugiau vienoje miško laukymėje aptikęs ištisą sąžalyną šių gražuolių. Traukia akį jų stambūs violetiniai žiedai. Gėrėdamasis šilagėlėmis, nedrįsdamas jų skinti, pamaciau, kad vienas, prie pušaitės prigludęs krūmelis pražydęs vandens lelijų baltumo žiedais.

Nuosabiai ir šiek tiek keistokai, neįtikėtinais atrodė tos baltos šilagėlės.

A. Slamas

Pempės ir lapė

Eidamas Jaros pakrante, išgirdau vasarojaus laukę nerimastingus pempų balsus. Suziūres ton pusėn, pamaciau risnojančią nušiuosią lapę. Gal jai parūpo pasigauti mažų pempukų? Bet šešios pempės atkakliai atkakavo lapę, garsiai rėkdamos, vos sparnais neužkliudydamos ruduodėgės. Kartais lapė pašokdavo, norėdama nusiversti virš galvos šmėkštelėjusią pempę, bet veltut... Matyt, kumetui įkryrę paukščių alasas, ir ji, pempų persekiojama, nieko nepesusi nubidženo į pamiškę. Gal miške bus sėkmingesnė medžioklė.

V. Rūtenis

Redaktorius
ST. VINCIONAS

DALIAI ir RAPOLUI TYLOMS

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimam sūneliui ROMUI KUI.
Ušackai, Janauskai, Galinkėvičienė, Pratkėlis

ANTANUI KAPLERIUI

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus brangiai mamytėi.
Troškūnų 2-os KPTM darbuotojai

AKSENIJAI DARONINAI

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, netekus brangios mamytės.
Naglienė, Kubiliai, Kazlauskai, Incirauskai, Jackevičiai, Siaučiūnė, Spalovienė, Zėbienė

Nuosirdžiai užjaučiame

RAPOLĄ TYLĄ, sūneliui ROMUI tragiškai mirus.
Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo transporto darbuotojai

DALIAI TYLIENEI

Tegu nuosirdūs užuojautos žodžiai paguodžia Tave liūdesio valandą, tragiškai mirus mylimam sūneliui ROMUI.
ATJ eksploatacijos skyriaus darbuotojai

JONĄ DILIONĄ, myli-

mai motinai mirus, užjaučiame
„Vienybės“ kolūklės mechanizatoriai.

Sveikiname

Mediko dienos proga puikios šventinės nuotakos, geros sėkmės darbe ilgų ilgy gyvenimo metų gydytojai LEONUI ŠIAUCHIUI linki

Anykščių centrinės ligoninės nervų skyriaus III-čios ir IV-os palatų ligoniniai.

Sveikiname veltinį fabriko „Spartakas“ kolektyvą fabriko 40-ųjų metinių įkūrimo proga ir linkime sėkmės tolimesniame darbe.

Anykščių sviesto gamyklos kolektyvas

Netekus mylimo brolio, nuosirdžiai užjaučiame PETRĄ SEINAUSKĄ.
Kurklių vidurinės mokyklos kolektyvas

Anykščių rajono LDT vykdomasis komitetas reiškia gilią užuojautą šio komiteto plano komisijos vyr. inžinieriui NASTEI SEMETULSKIENEI dėl motinos mirties.

ANTANUI KAPLERIUI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą dėl mylimos mamytės mirties.
Troškūnų miesto Vytauto gatvės namo Nr. 8 gyventojai

Nuosirdžiai užjaučiame vairuotoją RAPOLĄ TYLĄ, tragiškai mirus jo sūneliui ROMUI.
Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo darbuotojų kolektyvas

KRISTINAI SMERTJEVAI

Liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuosirdžią užuojautą reiškia
Prekybos bazės darbuotojai.

FROSEI MICHALKOVAI

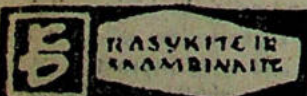
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytėi, nuosirdžią užuojautą reiškia
J. Biliūno gatvės namo Nr. 33 gyventojai.

MARYTEI ZALKAUSKIENEI

Netekus brangiausio žmogaus — mamytės, nuosirdžią užuojautą reiškia
Bendradarbis ir Reisių šeima.

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-14-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškių ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективнис дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustužė Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustužė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 11.192 Užsak. Nr. 943